

Cha mẹ, con cái và nhà thờ

Là thành viên của xã hội, các bậc cha mẹ theo đạo Cơ đốc cần phải giáo dục con cái, và họ không được phó mặc cho nhà thờ, hay bất kỳ tổ chức nào khác.

Cha mẹ, con cái và nhà thờ

Giới thiệu

Tôi có thể làm gì để giữ con tôi ở lại nhà thờ? Đây là một câu hỏi được nhiều bậc cha mẹ Cơ đốc đặt ra.

Những người có con nhỏ muốn công thức để ngăn con cái của họ đi lạc khỏi nhà thờ, và những người có con lớn, những người đã xa nhà thờ, muốn Chúa thực hiện một phép lạ.

Đó làm gì?

Đưa con của một tín đồ con được sinh ra một lần nữa

Trước hết, mọi Cơ đốc nhân phải ý thức rằng 'con cái của xác thịt không phải là con của Đức Chúa Trời'. Gì? Con của tôi, được sinh ra ở nơi sinh theo đạo Tin lành và / hoặc Tin lành, có phải là con của Chúa không?

Bây giờ, nếu 'con trai của một tín đồ là con của Đức Chúa Trời', chúng ta sẽ phải đồng ý rằng tất cả con cháu của Áp-ra-ham cũng là con của Đức Chúa Trời, tuy nhiên, đây không phải

là điạu Kinh Thánh dạy.

Sứ đạ Phao-lô, viạt thư cho các tín đạ đạo Đạng Ki-tô ở Rô-ma, nói rõ rằng việc trạ thành con cháu của Áp-ra-ham không phạ là điạu ban cho sự mong đạ của Đức Chúa Trời “Không phạ lời Đức Chúa Trời thiạu, vì không phạ tật cạ những ai đạn từ Y-sơ-ra-ên đạu là dân Y-sơ-ra-ên; Không phạ vì họ là con cháu của Áp-ra-ham, mà đạu là con cái” (Rô-ma 9: 6 -7). “... không phạ con cái xác thậ là con Đức Chúa Trời, nhưng con cái của lời hứa đạ được kạ là dòng dõi” (Rô-ma 9: 8). Bây giờ, nạu con cái của Áp-ra-ham không phạ là con của Đức Chúa Trời, thì con của một người tin Chúa cũng không phạ là con của Đức Chúa Trời.

Vì vậy, bật cứ ai muạn đạ được sự thánh thiện phạ có cùng đức tin như tín đạ mà Áp-ra-ham đã có, tức là đạ với con trai của một Cơ-đạc nhân là con của Đức Chúa Trời, thì người đó nhật thiậ phạ tin theo cùng một cách mà người cha đã tin trong sứ điạp phúc âm.

“Vậ, hãy biật rằng những ai có đức tin là con cái của Áp-ra-ham” (Ga-la-ti 3: 7).

Chạ những ai đạ được tạo ra nhờ hạt giạng không thạ liêm khiật, là lời của Đức Chúa Trời, mới là con của Đức Chúa Trời, tức là con cái của Cơ-đạc nhân không nhật thiậ phạ là con của Đức Chúa Trời.

Hội thánh là thân thạ của Chúa Kitô

Thứ hai, tật cạ các Cơ đạc nhân phạ ý thức rằng thân thạ của Đạng Christ, còn đạ được gọi là Hội thánh, không thạ bị nhậm lận với các thạ chạ của con người, chạng hạn như gia đạnh và Hội thánh. Là một phận của thạ chạ con người không làm cho con người thuộc vạ thân thạ của Đạng Christ, nghĩa là đạ được cứu.

Trách nhiệm giáo dục

Là một thành viên của xã hội, cha mẹ Cơ Đốc giáo cần phải giáo dục con cái của họ, và bạn không nên đổ trách nhiệm đó cho nhà thờ, hoặc bất kỳ tổ chức nào khác. Nhiệm vụ như vậy là hoàn toàn và duy nhất của cha mẹ. Nếu cha mẹ vắng mặt, nhiệm vụ này nên được chuyển giao cho một người khác đảm nhiệm vai trò này: ông bà, chú bác, hoặc phương sách cuối cùng là một tổ chức do xã hội thành lập (trại trẻ mồ côi).

Tại sao không thuê giáo sư mệnh nuôi dạy con cái? Bởi vì trong thông thường, cha mẹ là những người có niềm tin tốt nhất và lớn nhất trong những năm đầu đời của một cá nhân. Dựa trên mối quan hệ tin cậy này, tổ chức gia đình trở thành một phòng thí nghiệm, nơi tốt cả các thử nghiệm để tạo ra một công dân có trách nhiệm được thực hiện.

Chính trong gia đình, người ta học được thế nào là thẩm quyền và trách nhiệm. Các mối quan hệ của con người được học hỏi và phát triển trong gia đình, chẳng hạn như tình anh em, tình bạn, sự tin cậy, sự tôn trọng, tình cảm, v.v.

Là cha mẹ có mối quan hệ tốt nhất và đáng tin cậy nhất, họ cũng là những người tốt nhất để trình bày phúc âm của Đấng Christ cho con cái trong quá trình giáo dục. Do đó, cha mẹ không nên cho con cái của họ thấy một vị thần thù hận và cay nghiệt. Những cụm từ như: “- Đừng làm điều này vì bố không thích nó! Hoặc, – nếu bạn làm điều này, Chúa sẽ trừng phạt!”, Không phản ánh sự thật của phúc âm và gây ra thiệt hại to lớn cho sự hiểu biết của đứa trẻ.

Mối quan hệ mà phúc âm thiết lập giữa Đức Chúa Trời và loài người được hướng dẫn bởi sự tin tưởng và trung tín. Có thể tin một người cay độc và thù dai không? Không phải! Bây giờ, làm sao một người trẻ có thể tin cậy Đức Chúa Trời, nếu những gì đã trình bày với anh ta không phù hợp với lẽ thật của phúc âm?

Cha mẹ cần chứng minh cho con cái thấy một số hành vi không

được dung thứ vì cha và mẹ không chấp thuận. Những thái độ như vậy bị cha và mẹ nghiêm cấm. Hành vi đó có hại và cộng xã hội cũng phản đối.

Đừng cho con bạn thấy một vị Chúa đang bức bối, lo lắng, Đấng sẵn sàng trừng phạt bạn vì bất kỳ hành vi sai trái nào. Hành vi như vậy của các bậc phụ huynh rõ ràng là họ đang trốn tránh trách nhiệm của mình với tư cách là một nhà giáo dục.

Giáo dục trẻ em bằng cách thiết lập mối quan hệ sợ hãi, có Chúa, nhà thờ, mục sư, linh mục, ma quỷ, địa ngục, cảnh sát, con bò mặt đen, v.v., như những kỷ luật hoặc trừng phạt, cuối cùng sẽ sản sinh ra những người đàn ông mà chúng không làm tôn trọng thế chấp và coi thường những người thực thi quy định hành. Khi giáo dục này thiết lập sự sợ hãi thay vì tôn trọng, vì mối quan hệ của sự tin tưởng không được thiết lập. Khi nỗi sợ hãi qua đi, không còn lý do gì để tuân theo.

Những bậc cha mẹ hành động theo cách này khi giáo dục con cái đều có phần mắc cấm khi làm con cái họ hiểu lầm. Nhà thờ cũng có phần của mình, vì họ đã thất bại trong việc chỉ định các bậc cha mẹ là người chịu trách nhiệm chính đáng và duy nhất trong việc giáo dục con cái của họ. Nhà nước cũng có tội, vì nó đem nhận vai trò của nhà giáo dục, trong khi trên thực tế, nó chỉ là phương tiện truyền tải kiến thức.

Nếu các nền tảng của giáo dục không được phân định trong gia đình, và những khái niệm đó được áp dụng và trải nghiệm trong các mối quan hệ gia đình, thì bất kỳ thế chấp nhân văn nào khác, chẳng hạn như nhà thờ và nhà nước, sẽ thất bại.

Nhiều bậc cha mẹ áp dụng mình vào công việc, học tập và nhà thờ, tuy nhiên, họ không đầu tư thời gian vào việc học của con cái. Việc học hành của con cái diễn ra toàn thời gian và việc bỏ bê thời gian này là không lành mạnh.

Khi nào thì bắt đầu giáo dục?

Mọi quan tâm đối với con cái thường chỉ nảy sinh khi các bậc cha mẹ theo đạo Cơ đốc cảm thấy rằng con cái họ đang xa rời tổ chức nhà thờ. Sự hối hận gọi sự áp đặt, ép buộc, ép buộc trẻ em đi lễ. Thái độ như vậy còn sai lầm hơn là đã không hướng dẫn trẻ đúng lúc.

Những câu hỏi này khiến một số phụ huynh Cơ đốc giáo giật mình vì họ không biết vai trò của họ với tư cách là một thành viên trong xã hội, và sứ mệnh của họ với tư cách là đại sứ của phúc âm. Các bậc cha mẹ theo đạo thiên chúa không trộn lẫn hai chức năng này.

Các bậc cha mẹ tín đồ đạo Đấng Ki-tô có hai sứ mệnh rất khác nhau:

- a) giáo dục con cái trở thành thành viên của xã hội, và;
- b) loan báo những lời hứa tuyệt vời của phúc âm cho trẻ em để chúng không bao giờ lạc đạo.

Những sứ mệnh này phải được thực hiện ngay từ khi còn nhỏ, chú ý giới quyết định đồng thời với việc giáo dục và đào tạo một công dân, mà không bỏ qua việc giảng dạy lời chân lý, niềm mạnh mẽ tình yêu thương và sự thành tín của Đức Chúa Trời.

Ngay từ khi còn nhỏ, đứa trẻ phải được dạy tôn trọng những người có thẩm quyền, và chính nhờ cha mẹ mà đứa trẻ sẽ được thực hiện về việc phục tùng chính quyền. Thông qua anh chị em, ông bà và chú bác, đứa trẻ sẽ học được sự tôn trọng và đức tin. Giống như bạn bè, giáo viên, hàng xóm và những người lạ, đứa trẻ sẽ học được các mối quan hệ với thế giới.

Còn về phúc âm? Kinh thánh khuyên bạn đi đâu? Trong Phục truyền luật lệ ký, chúng ta đọc những điều sau: “Và bạn sẽ dạy chúng cho con cái của bạn và nói với chúng khi ngồi trong nhà, đi dọc con đường, nằm xuống và đứng dậy” (Phục truyền Luật lệ Ký 6: 7). Về cách sống, đứa trẻ phải được hướng dẫn mọi lúc,

tức là ở nhà, trên đường đi, khi đi ngủ và khi thức dậy.

Việc dạy dỗ những ‘con chữ’ thiêng liêng là trách nhiệm của cha mẹ! Giao quyền như vậy cho giáo viên trường Chúa nhật không được thánh thư khuyến khích, hơn nữa, nó giới hạn thời gian giảng dạy về Đấng Christ chỉ một lần một tuần, trong khoảng thời gian chỉ một giờ. Hoàn toàn khác với những gì thánh thư khuyến cáo: giảng dạy hàng ngày.

Trẻ em và xã hội

Cha mẹ cần giúp trẻ hiểu rằng mọi người đều mang ơn cha mẹ và xã hội. Sự phục tùng cha mẹ ngày nay là một bài luận và một bài học tập để nộp bài sẽ được xã hội yêu cầu, cần ở trường và nơi làm việc.

Sau khi được hướng dẫn, ngay cả khi người trẻ không muốn theo phúc âm của Đấng Christ, chúng tôi sẽ có một công dân cam kết với các giá trị xã hội nhất định.

Một trong những vấn đề thích hợp trong việc giáo dục con cái của các Cơ đốc nhân ngày nay là việc kết hợp giáo dục gia đình với nhà thờ. Giao phó cho nhà thờ trách nhiệm truyền tải các giá trị văn hóa xã hội là một sai lầm lớn. Khi người trẻ lớn lên và thất vọng với một số người trong tổ chức, anh ta sẽ rời bỏ tư cách thành viên của cộng đồng mà anh ta đã tham dự, đồng thời anh ta nổi loạn chống lại bất kỳ và tất cả các loại giá trị xã hội.

Khi cha mẹ ý thức rằng họ không sinh ra con cái cho Đức Chúa Trời, họ áp dụng nhiều hơn vào việc giáo dục và truyền giáo cho trẻ em. Họ cũng không tuyệt vọng khi thấy con cái non của mình không có tâm trạng đi lễ. Họ sẽ không cảm thấy tội lỗi hoặc có trách nhiệm với con cái khi họ không giữ quy tắc một số vấn đề về thế chấp.

Tuy nhiên, cần thiết phải giáo dục trẻ em thông qua việc dạy

lời Chúa, nhưng không quên truy cập và khám sâu các giá trị xã hội. Giáo dục bao gồm trò chuyện, chơi, la mắng, cảnh cáo, v.v. Cho phép trẻ trải qua tất cả các giai đoạn của cuộc đời, từ thời thơ ấu, thiếu niên và thanh niên.

Nhưng, phải làm gì khi trẻ em đi lạc khỏi nhà thờ? Trước tiên, cần phải phân biệt liệu trẻ em đã đi lạc khỏi phúc âm hay đã xa rời một tổ chức cụ thể.

Việc bỏ qua các nguyên tắc phúc âm cơ bản khiến cha mẹ nhầm lẫn ý nghĩa của việc trẻ thành con cái Đức Chúa Trời với việc thuộc về một giáo hội cụ thể. Nếu một đứa trẻ không còn thường xuyên đến nhà thờ, nó không nên bị dán nhãn là đi lạc, hoặc nó đang sải bước xuống địa ngục, v.v.

Nếu một người tuyên xưng lẽ thật của phúc âm như thánh thư đã nói, đi đâu đó có nghĩa là anh ta không phải là người đi lạc, nhưng chỉ nên được cảnh báo khi có nhu cầu tụ họp. Các bậc cha mẹ có thể cần phải đi đâu tra lý do tại sao con cái của họ bỏ thói quen gặp gỡ với các tín đồ Đấng Christ khác.

Bây giờ, nếu người con trai không tuyên xưng lẽ thật của phúc âm và tiếp tục tụ tập theo thói quen, thì tình trạng của anh ta trước mặt Đức Chúa Trời đang gây khó khăn. Anh ta biết gì về phúc âm? Anh ta có tuyên xưng đức tin của phúc âm không? Nếu câu trả lời là phải, thì cần phải công bố lẽ thật của phúc âm, để anh ta có thể tin và được cứu, chứ không chỉ là một người đi nhà thờ.